

[Arne Larsen.]

tilladelse af handelsministeren kun kan meddeles selskaber m. v. — altså også udenlandske nu — når disses vedtægter indeholder bestemmelser om, at aktier ikke kan udstedes eller overdrages til nogen, der fremstiller eller forhandler drikkevarer. Men handelsministeren kan altså give sådanne tilladelser. Når man sammenholder det med bestemmelsen i § 4, stk. 2, det nye stykke, forekommer det meget betænkeligt, hvad vi her indlader os på.

Det ærede medlem fra Lone Nielsen mente ikke, at vi ville risikere EF-tilstande i Danmark på hotel- og restaurationsområdet. Vi ved, hvordan forholdene er i Vesttyskland, i Holland, i Belgien og, som fru Lone Nielsen også påviste, i England, hvor de store bryggerier ejer i hundredevis for ikke at sige i tusindvis af restauranter, og hvor hver restaurant skal føre vedkommende ejers eller bryggeris øl. Det er Heineke, det er Amstel, og det er Urquell, Dortmund, og hvad de hedder alle sammen; alle disse store bryggerier ejer en kæde af restauranter. Nu stiller jeg så det spørgsmål til handelsministeren: Vil han være i stand til at forhindre, at lignende tilstande kommer til at herske i Danmark? Det kræves i henhold til Romtraktaten, at der ikke diskrimineres, der skal gives fri næringsret til alle på lige fod, og det er jo meget tænkeligt, at det netop fra fællesmarkedslandenes og disse store kapitalistiske foretagenders side kræves, at de får den samme ret i Danmark til at udøve deres særlige form for erhvervsvirksomhed, som de har hjemme.

Vi vil være meget betænkelige ved at lukke op for dette her. Vi kan i øjeblikket i henhold til vor lovgivning selv bestemme, hvem vi vil give bevilling til. Men ved denne ændring ved eventuelt medlemskab i EF bliver det sikkert uhyre vanskeligt for ministeren og myndighederne herhjemme at få ordentlig hånd i hanke med udviklingen.

I bemærkningerne henviser ministeren som sagt til artikel 52 i Romtraktaten. Den kan man læse i dansk oversættelse og dermed få et klart billede af indholdet. Men ministeren henviser også til rådsdirektiver nr. 68/367 og 68/368 af 15. oktober 1968. Dem er jeg ikke i besiddelse af. Jeg har ikke set dem nogetsteds. Jeg ved ikke, hvor jeg skal gå hen og finde

disse rådsdirektiver. Hvad indeholder de? Det er ting, som vi skal godkende og tilslutte os, når vi kommer ind i fællesmarkedet. Så vidt mig bekendt er der udstedt 4.000 forskellige forordninger og direktiver, som får betydning for dansk lovgivning. Jeg synes ærlig talt, ministeren havde en vis pligt til at ledsage et lovforslag med et bilag, hvori der var en oversættelse af de direktiver, der er udstedt på dette område, således at folketingets medlemmer var nogenlunde informeret om, hvad de tilslutter sig, når de nu godkender dette lovforslag.

Med disse bemærkninger må jeg på SF's vegne afvise lovforslaget; men da det kun er til første behandling og sandsynligvis ikke når til anden behandling, kan vi nok tage det nogenlunde afslappet.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg kan vist også her for fire femtedele af ordførernes vedkommende takke for en velvillig behandling. Jeg kan sige til fru Lone Nielsen og hr. Nordqvist, at spiritusbevillingsproblematikken formentlig overalt vil kunne løses på den måde, at disse virksomheder skal ansætte en bestyrer af deres filialer i det danske område, og at denne bestyrer skal opfylde nøjagtig samme betingelser som ejere i øvrigt, der modtager disse bevillinger.

Derudover skal jeg takke for den velvillige behandling, som fru Karen Thurøe Hansen og hr. Jens Peter Jensen gav forslaget, og sige, at jeg er helt klar over, at det vil være rimeligt at drøfte problemerne under udvalgsarbejdet. Det betyder, at vi under dette udvalgsarbejde også kan bistå hr. Arne Larsen, hvad jeg finder rigtigt og rimeligt, med en orientering om indholdet af rådsdirektiverne nr. 68/367 og 68/368. Jeg er helt enig med hr. Arne Larsen i, at disse oplysninger må foreligge for udvalget, forinden man kan tage endelig stilling.

Hr. Arne Larsens betragtninger var præget lidt af en vis national begejstring på dette punkt. Jeg tror ikke, det danske erhvervsliv vil have nogen skade af, at vor hotel- og restaurationsvirksomhed får en lidt mere alsidig sammensætning. Jeg har den fornødne tillid til, at de erhvervsdrivende på dette område, som kender danske forhold, vil vide at skaffe sig den fornødne placering.